

Vi vil så arbejde videre på at prøve på at få yderligere forbedringer igennem, og så er det jo muligt, vi på et tidspunkt, inden forhandlingerne er afsluttet, vil kunne mødes. Men jeg må meddele, at vi vil undlade at stemme til det forslag til vedtagelse, som flertallet har fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Claus Larsen-Jensen (S), Jens Hald Madsen (V), Frank Dahlgaard (KF), Jørn Jespersen (SF), Peter Duetoft (CD), Jørgen Estrup (RV) og Jann Sjursen (KRF) (se foran) vedtoges med 91 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, FP og KRF); 8 (DF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Keld Albrechtsen (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 1/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

Det beslutningsforslag, vi her skal behandle, er en fortsættelse af de holdninger, som blev beskrevet i 1980-konventionens protokol 2, hvis formål var at forbyde og begrænse brugen af personelminer. Denne konvention går skridtet videre end protokollen og forbyder såvel brug som oplagring, produktion og overførsel af personelminer.

Det er indlysende rigtigt at give sin tilslutning til det her beslutningsforslag. Personelminer er et amoralsk og civilfjendsk våben i krig. Alt for mange civile har mistet livet, færigheden eller lemmer, efter at de har trådt på en personelmine. Især børn er en udsat gruppe. Personlig sikkerhed er en menneskeret, og det er vores pligt at gøre, hvad vi kan for at overholde denne ret.

Personelminer er i dag primært et fattigdomsvåben, der bruges i den fattige del af verden. Mennesker, der bor i f.eks. Angola, Mocambique, Cambodja eller det tidligere Jugoslavien, lever under en betydelig risiko for at blive ofre for personelminerne. Den situation kendte vi selv for 50 år siden, hvor det kostede danske, tyske og allierede soldater og civile livet at rydde op efter de tyske miner i det danske landskab.

Da vi sidst behandlede begrænsningen af personelminerne ved ændringen af protokol 2 til 1980-konventionen, fremførte den daværende socialdemokratiske ordfører, at det ikke var nok kun at have et forbud mod minerne. Vi ønskede også et totalforbud mod produktionen af personelminerne. Vi ved jo godt, at bliver minerne produceret, bliver de også solgt videre. Det er derfor positivt, at denne konvention også omfatter et forbud mod produktionen af personelminerne.

Vi skal ratificere denne konvention, men vi skal også fortsætte arbejdet for at fjerne personelminerne de steder, hvor de stadig findes. Danmark skal derfor blive ved med at sætte ressourcer af til at hjælpe med minerydning i andre lande. Det skal vi overveje, når vi sætter penge af til miljø- og katastroferammen. Det skal vi overveje, når vi debatterer, hvor mange penge vi skal bruge til ulandsbistand.

Det er positivt, at 121 lande har tilsluttet sig konventionen. Det er dog dybt beklageligt, at der er flere lande, heriblandt USA, Finland, Kina, Indien, Pakistan og Rusland, der ikke har villet tilslutte sig konventionen om et totalforbud. Man kan spørge sig selv om hvorfor.

Danmark skal fortsat arbejde i alle internationale fora for, at landene stopper produktionen og brugen af personelminerne. Vi vil derfor gøre de lande, som ikke vil ratificere konventionen, meget opmærksom på vores holdning til personelminerne. Der er lang vej, inden personelminerne er væk fra verdenskortet, men ratifikationen af den her konvention er bestemt et skridt i den rigtige retning.